

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, P., IČO: X., proti žalovanému: **Ing. S.**, P., o určenie pravosti pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 21. apríla 2008 č.k. 17 Cb 367/02-61, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. apríla 2008 č.k. 17 Cb 367/02-61 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením konanie o určenie pravosti pohľadávky žalobcu s právom na oddelené uspokojenie vo výške 10 963 627 Sk s príslušenstvom zastavil a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.10.2006 č.k. 4 K 2/2000 bol zrušený konkurz na majetok úpadcu R., C., IČO:X. a súčasne bola správkyňa konkurznej podstaty JUDr. H. zbavená funkcie správkyne konkurznej podstaty. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.12.2006. Ďalej uviedol, že zbavením funkcie správcu konkurznej podstaty stratila JUDr. H. spôsobilosť byť účastníkom konania a preto súd prvého stupňa podľa § 107 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.

Žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote proti vydanému uzneseniu odvolanie v celom rozsahu. V odvolaní namietol, že súd prvého stupňa nezistil skutkový stav a nezobral do úvahy požiadavky žalovaným v konaní prednesené. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu neumožnil dokončenie stavby, keď pred dokončením stavby zastavil jej financovanie, na pôžičku boli dané úžernícke úroky a žalovanému ako aj jeho synovi vznikla škoda tak materiálna ako aj morálna. Opätovne v odvolaní zdôraznil, že

pohľadávka uplatnená žalobcom v konkurznom konaní nie je oprávnená, nakoľko nebola dodržaná zmluva. Namietol postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu za asi 3% až 10%.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a preskúmal podľa ust. § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť.

Z obsahu spisu predloženého súdom prvého stupňa odvolací súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 4K 2/2000-31 zo dňa 3.12.2001 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu R., C., IČO: X.. Právny predchodca žalobcu si prihlásil svoju pohľadávku proti úpadcovi vo výške 10 963 627,37 Sk s právom na oddelené uspokojenie. Na prieskumnom pojednávaní dňa 15.2.2002 bola pohľadávka žalobcu správkyňou konkurznej podstaty uznaná v plnej výške spolu s právom na oddelené uspokojenie. Žalovaný – označený ako veriteľ č. 10 pohľadávku žalobcu poprel v celom rozsahu z dôvodu „vždy inej evidencie“. Správkyňa konkurznej podstaty poprela prihlásenú pohľadávku veriteľa č. 10 – žalovaného a žalovaný ako veriteľ úpadcu svoju popretú pohľadávku v lehote stanovenej konkurzným súdom neuplatnil na súde, čím sa na pohľadávku žalovaného uplatnenú v konkurznom konaní prestalo prihliadať.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Neuplatnením práva na určenie pravosti a výšky popretej pohľadávky žalovaným na súde v lehote stanovenej súdom má za následok, že na ním uplatnenú pohľadávku sa v konkurznom konaní neprihliada a tým sa na označeného veriteľa neprihliada ako na veriteľa úpadcu v konkurznom konaní. Preto takáto osoba nemá spôsobilosť poprieť pohľadávku iného veriteľa s účinkami podľa § 23 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní a v incidenčnom konaní začatom podľa § 23 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV) stratila pasívnu legitímáciu. V tomto štádiu konania o incidenčnej žalobe mohol súd prvého stupňa návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť. Z obsahu uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 4K 2/2000-86 zo dňa 24.10.2006 súd zistil, že konkurz na

majetok úpadcu bol zrušený z dôvodu speňaženia majetku a na základe schválenej konečnej správy súd rozvrhovým uznesením rozvrhol výťažok speňaženia majetku. Správca oznámil splnenie rozvrhového uznesenia dňa 23.10.2006, preto súd podľa § 44 ods. 1 písm. b) ZKV konkurz zrušil a zbavil správkyňu konkurznej podstaty funkcie správcu. Skončenie konkurzného konania rozvrhom výťažku speňaženého majetku úpadcu je prekážkou postupu konania súdu v predmetnej veci, ktorý nemožno odstrániť a preto správne súd prvého stupňa konanie v zmysle ust. § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil. Žalovaný v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa neuviedol žiadne dôvodné námietky napádajúce procesné rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým konanie zastavil.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 224 O.s.p. v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p, tak že úspešnému v odvolacom konaní žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu trovy nevznikli žiadne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 25.júna 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

